

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové, JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Karla Šimky a Mgr. Daniely Zemanové v právní věci žalobkyně: **L. Ch.**, zastoupené Mgr. Magdou Havlovou, advokátkou se sídlem Nové sady 27, 602 00 Brno, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra** se sídlem Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7, proti rozhodnutí ze dne 6. 10. 2005, č. j. OAM-1429/VL-10-ZA05-2005, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 26. 4. 2006, č. j. 56 Az 155/2005 - 16,

t a k t o :

- I.** Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Odměna advokátky Mgr. Magdy Havlové **se určuje** částkou 2150 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 1. 11. 2005 se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 10. 2005, jímž jí nebyl udělen azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, a jímž bylo vysloveno, že se na žalobkyni nevztahuje překážka vycestování.

Krajský soud shledal, že žalobu je třeba doplnit a opravit; vyzval k tomu proto žalobkyni usnesením ze dne 7. 11. 2005. Při doručování zásilky do P. s. Z. dne 15. 11. 2005 nebyla žalobkyně zastižena a uloženou zásilku si nevyzvedla. Jelikož žalobu nebylo bez doplnění možné projednat, krajský soud ji odmítl usnesením ze dne 26. 4. 2006.

Žalobkyně napadla usnesení kasační stížností, v níž namítla, že její žalobu bylo i bez doplnění možno projednat; zároveň požádala o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Jako místo svého pobytu označila žalobkyně P. s. Z.; soud však nato z databáze žalovaného zjistil, že žalobkyně odešla ze střediska dne 4. 5. 2006. Ani dotazem u cizinecké policie nebylo o pobytu žalobkyně zjištěno nic bližšího (policie pouze sdělila, že žalobkyni byl vydán výjezdní příkaz k opuštění republiky, platný do 2. 6. 2006). Soud proto žalobkyni –

s ohledem na její neznámý pobyt – ustanovil usnesením ze dne 15. 6. 2006 opatrovnici, advokátku Mgr. Magdu Havlovou, a usnesením z téhož dne pak ustanovil tuto advokátku zástupkyní žalobkyně pro řízení o kasační stížnosti.

Ustanovená advokátka poté doplnila kasační stížnost podáním ze dne 12. 7. 2006. Upřesnila, že napadené usnesení je nezákonné ve smyslu § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., neboť žaloba splňovala veškeré náležitosti ve smyslu § 71 odst. 1 písm. a) až f) s. ř. s., včetně označení žalobních bodů, z nichž bylo patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobkyně napadené výroky rozhodnutí za nezákonné; rozhodnutí žalovaného tak bylo možno meritorně přezkoumat již na základě této žaloby. Dále advokátka namítla, že usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 7. 11. 2005 nebylo žalobkyni doručeno, a jelikož ani v současnosti není pobyt žalobkyně znám, lze předpokládat, že se na dané adrese nezdržovala. K tomu advokátka navrhl, aby byl – v případě, že pobyt žalobkyně bude v době rozhodování kasačního soudu znám – proveden výslech žalobkyně k otázce, kde se zdržovala v době doručování zmíněného usnesení.

Nejvyšší správní soud nemohl o kasační stížnosti věcně jednat a řízení zastavil z následujících důvodů:

Podle § 33 písm. b) zákona o azylu, ve znění pozdějších předpisů, soud zastaví řízení, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany (žalobce). Právě tato nemožnost nastala v průběhu řízení o kasační stížnosti žalobkyně. Po zahájení řízení o kasační stížnosti krajský soud zjistil z databáze žalovaného, že žalobkyně z pobytového střediska odešla, a ani cizinecké policii nebylo místo pobytu žalobkyně známo. Krajský soud tedy správně ustanovil žalobkyni jako osobě neznámého pobytu opatrovnici. Již v tomto okamžiku byly splněny podmínky pro zastavení řízení o kasační stížnosti podle § 33 písm. b) zákona o azylu (a ani po předložení věci Nejvyššímu správnímu soudu se na této situaci nic nezměnilo, jak zdejší soud zjistil nahlédnutím do databáze žalovaného dne 24. 1. 2007); krajský soud však na ustanovení opatrovnice nepřestal a opatrovnici zároveň ustanovil zástupkyní pro řízení o kasační stížnosti. Takový postup ale nebyl na místě.

Ustanovení § 33 zákona o azylu ve znění před novelou provedenou zákonem č. 350/2005 Sb. s účinností k 13. 10. 2005 ukládalo soudu zastavit řízení, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení azylu (žalobce) a tato skutečnost brání nejméně po dobu 90 dnů rozhodnutí ve věci. Nepostačovalo tedy, pokud byl pobyt žalobce neznámý: přistupovala k tomu ještě další podmínka, a sice nemožnost pokračovat kvůli tomu v řízení. Ta byla zpravidla dána tam, kde žalobce nebyl zastoupen advokátem a nebylo možno jej vyzvat k tomu, aby si advokáta zvolil, nebo kde kasační stížnost trpěla vadami a žalobce buď nebylo možno vyzvat k jejich odstranění, nebo nebylo možno – i přes zastoupení advokátem – kasační stížnost doplnit bez jeho osobní součinnosti. V případech, kdy žalobce splnil podmínky pro osvobození od soudních poplatků a byl mu ustanoven advokát, nebo kdy si advokáta zvolil předtím, než se jeho místo pobytu stalo neznámým, tak často bylo možno v řízení pokračovat a meritorně rozhodnout, pokud byla kasační stížnost bezvadná nebo pokud bylo možno odstranit její vady bez součinnosti se žalobcem. Po výše zmíněné novele je tomu však jinak: bez ohledu na to, zda je žalobce zastoupen či nikoli a zda je kasační stížnost projednatelná či nikoli, se soudu ukládá zastavit řízení již jen při zjištění, že místo pobytu žalobce je neznámé.

Krajský soud tedy poté, co ustanovil žalobkyni opatrovnici, jí neměl dále ustanovovat zástupkyni: jelikož už totiž byla naplněna hypotéza ustanovení § 33 písm. b) zákona o azylu,

nebyl tu prostor pro jiný procesní postup než ustanovení opatrovníka a předložení věci k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud proto – bez ohledu na to, že je žalobkyně zastoupena advokátkou, která řádně doplnila její kasační stížnost – zastavil řízení o kasační stížnosti podle § 33 zákona o azylu a § 47 písm. c) soudního řádu správního.

O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno. Zástupkyni, která byla žalobkyni ustanovena soudem, náleží mimosmluvní odměna podle § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátního tarifu), ve spojení s § 7, § 9 odst. 3 písm. f) a čl. II vyhlášky č. 276/2006 Sb.; poznamenává se přitom, že za „převzetí a přípravu zastoupení“ se nepovažuje pouhé převzetí zásilky obsahující usnesení o ustanovení zástupcem, nýbrž právě až první porada s klientem, případně první studium spisu, jak o tom svědčí i textace § 11 odst. 1 písm. b) advokátního tarifu. Soud proto přiznal zástupkyni v souladu se sazbou mimosmluvní odměny 2000 Kč za dva úkony právní služby a 150 Kč jako paušální náhradu výdajů s těmito úkony spojených (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Celkem tedy zástupkyni náleží 2150 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. ledna 2007

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu